

Sygn. akt II K 571/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 sierpnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR A. Świtalska -Forenc

Protokolant: st. sekr. sąd. A.Pabiś

w obecności Prokuratora Rejonowego w Belchatowie: K. Jarząbkowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu dnia 07 sierpnia 2019r.

sprawy **T. M.**, ur. (...) w O., s. J. i W. z domu M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 kwietnia 2019 roku o godz. 14:00 na ul. (...) w B., woj. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej (...) nie zachował bezpiecznej odległości za poprzedzającym go pojazdem, który jechał w tym samym kierunku doprowadzając do zderzenia z prawidłowo jadącym w tym samym kierunku pojazdem marki (...) o nr rej (...) w wyniku czego obrażeń ciała doznał pasażer pojazdu marki A. (...) w postaci: urazu odcinka szyjnego kręgosłupa oraz wybitcia trzech zębów oraz uszkodzenia czwartego oraz złamania zębów 1+,2+, -1, -2, 1-, które zostały usunięte, a są to obrażenia ciała naruszające czynności jego narządów na czas powyżej siedmiu dni, spełniających dyspozycje art. 157 § 1 kk,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 kk.

- 1) oskarżonego **T. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 177 § 1 k.k. wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
- 2) pobiera od oskarżonego 100 (sto) złotych opłaty i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa 170 (sto siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie.

Sygn. akt II K 571/19

UZASADNIENIE

na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu)

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie

się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez T. M. jest znaczny. Oskarżony bowiem nie zachował należytej ostrożności w ruchu drogowym i wjechał kierowanym przez siebie samochodem w poprzedzający go pojazd, a wskutek tego zdarzenia poważnych obrażeń doznał pasażer tego pojazdu, a wyczerpywały on znamiona art. 157 § 1 kk i polegały na wybiciu trzech zębów, uszkodzeniu czwartego oraz złamaniu kilku, co skutkowało ich usunięciem.

Wysoki jest również stopień winy oskarżonego. Postępowanie dowodowe nie dowiodło istnienia okoliczności, które obniżając z różnych przyczyn zdolność prawidłowego postrzegania rzeczywistości i kontrolowania własnych zachowań, mogłyby znacząco, w sposób usprawiedliwiony determinować istniejącą po stronie oskarżonego wolę popełnienia przestępstwa.

Wymierzona oskarżonemu na podstawie art. 177 § 1 kk kara 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę zdaniem Sądu jest adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości jego czynu, a także pozwala osiągnąć cele wychowawcze wobec oskarżonego i czyni zadość potrzebie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Oskarżony bowiem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyraził żal z powodu całego zajścia. Ponadto nie był uprzednio karany, a także nie posiada wpisów w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę grzywny zastosował zasadę wynikającą z art. 37a kk uznając, iż wymierzenie mu kary pozbawienia wolności byłoby nadmiernie dolegliwe i niewspółmierne. Sąd jednak nie wskazał wymienionego artykułu przy podstawie prawnej wymiaru kary, co stanowi oczywiste przeoczenie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 616 § 2 pkt 1 i 2 kpk, art. 618 § 1 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.) i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 170 złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą to kwotę składają się koszty uzyskania opinii z K. o oskarżonym, koszty opinii biegłego oraz ryczałt z tytułu doręczeń.

W tym miejscu wskazać należy, że na wszystkie wymierzone kary i środki karne skazany wyraził zgodę dobrowolnie poddając się karze.